

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/56/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011259
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011259.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci proti obžalovanému H. U. a spol, pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na verejnom zasadnutí konanom dňa 22.07.2021, o odvolaniach prokurátora Krajskej prokuratúry v Trenčíne a obžalovaných H. U., N. Y. a H. Q., ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.04.2021, sp. zn. 8T/89/2020, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods.1 písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 Tr.por. napadnutý rozsudok sa vo vzťahu k všetkým obžalovaným z r u š u j e vo výrokoch o uložených trestoch odňatia slobody a spôsobe ich výkonu, trestoch prepadnutia veci, ochranných opatreniach a súvisiacich výrokoch o uložených obmedzeniach. Podľa § 322 ods.1 Tr.por. sa vec vracia súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 16.04.2021, sp. zn. 8T/89/2020 boli obžalovaní 1/ H. U., nar. XX.XX.XXXX v U., 2/ N. Y., nar. XX.XX.XXXX v W., 3/ N. Y., nar. XX.XX.XXXX v Z., 4/ H. Q., nar. XX.XX.XXXX v M., 5/ Z. R., nar. XX.XX.XXXX v E., uznaní vinnými a to

obžalovaný 1/ H. U.

z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno a), písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 2/ N. Y.

z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 3/ N. Y.

z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b), písmeno j) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obžalovaný 4/ H. Q.

z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno b), písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c), písmeno e) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, obžalovaný 5/ Z. R.

z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d), odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Trestného zákona, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na tom skutkovom základe že

obžalovaní H. U., N. Y., N. Y., H. Q. a Z. R. si od presne nezisteného dňa roku 2018 až do dňa 06.02.2020, neoprávnene zadovážovali kúpou omamné a psychotropné látky a to najmä metamfetamín (pervitín) a marihuanu (rastliny rodu Cannabis), kde metamfetamín je v zmysle Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení zaradený do II. skupiny psychotropných látok a marihuana (rastliny rodu Cannabis) sú zaradené v zmysle Zákona NR SR č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do I. skupiny omamných látok, tieto látky prechovávali u seba, v nehnuteľnostiach a v motorových vozidlách ktoré užívali, a to na rôznych miestach najmä v Trenčianskom kraji, kde spoločným konaním obžalovaných H. U., N. Y., N. Y., H. Q. a Z. R., ktorí po predchádzajúcej dohode sa striedali pri dovoze uvedených návykových látok zo zahraničia, spoločne sa skladali s finančnými prostriedkami na ich nákup, tieto následne za účelom finančného zisku distribuovali ďalším osobám, a to tak, že

- obžalovaný H. U. v období od mája 2018 až dňa 06.02.2020 neoprávnene opakovane obstarával na presne nezistenom mieste na území Českej republiky, od nestotožnenej osoby metamfetamín vo väčšom množstve, spravidla v množstve 100 a viac gramov na jeden nákup, následne zakúpený metamfetamín prechovával po akúkoľvek dobu a následne ho dovážal na územie Slovenskej republiky, alebo aj priamo na území Českej republiky ho predával ďalším obžalovaným za cenu obvykle 34,-Eur za jeden gram tejto látky, kde cena tejto látky sa menila v závislosti od zakúpeného množstva, pričom omamnú a psychotropnú látku - metamfetamín (pervitín) predával minimálne obžalovanému N. Y., obžalovanému N. Y., obžalovanému H. Q., D. J., nar. XX.XX.XXXX ako aj ďalším presne nestotožneným osobám, kde

- dňa 31.01.2019 počas výkonu domovej prehliadky u už odsúdeného D. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., v mieste jeho trvalého bydliska v byte č. XX na adrese D. na T., R. F. XXX/XX, ktorý minimálne od mesiaca máj - jún 2018 do 30.01.2019 nakupoval od obžalovaného H. U. metamfetamín bez povolenia za sumu 34,- € za jeden gram metamfetamínu, v pravidelných intervaloch po celé obdobie raz za týždeň, spravidla v množstve 100 gramov metamfetamínu na jeden nákup, ktorý preberal buď osobne alebo za využitia rôznych úkrytov, kde droga bola umiestnená a po vyplatení určenej sumy mu bol označený úkryt, metamfetamín následne prechovával, delil a predával ďalším menším dílerom a koncovým užívateľom v počte najmenej 9 osôb, a to až do dňa 31.01.2019, kedy bol zadržaný príslušníkmi PZ, pričom podľa znaleckého posudku KEU Bratislava č. k. PPZ-KEU-BA-EXP-2019/1600 prechovával: - 1 ks mikroténové vrečko s obsahom kryštalickej látky „pletovej“ farby o hmotnosti 88.893 gramu, v ktorej bola zistená prítomnosť metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 77,8 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo kryštalického materiálu obsahujúce 69.159 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 1.729 jednotlivým dávkam drogy, - 1 ks papierovú skladačku s obsahom 30 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 76,9 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo kryštalického materiálu bielej farby obsahujúce 23 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 1 bežne jednotlivé dávky drogy, - 1 ks papierovú skladačku s obsahom 109 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 69,5 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo kryštalického materiálu svetložltej farby obsahujúce 76 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 2 bežne jednotlivým dávkam drogy, - 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 2.283 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 78,3 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo kryštalického materiálu béžovej farby obsahujúce 1.788 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 45 bežne jednotlivým dávkam drogy, - 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 692 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu

11,6 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo kryštalického materiálu smotanovej farby obsahujúce 80 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 3 bežne jednotlivým dávkam drogy, - 1 ks zauzlený fragment mikroténového vrečka s obsahom 692 mg metamfetamínu s prímiesou dimetylsulfónu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 61,9 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo kryštalického materiálu smotanovej farby obsahujúce 444 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 11 bežne jednotlivým dávkam drogy, - 1 ks papierovú skladačku s obsahom 20 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 78,3 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo jemno-kryštalického materiálu smotanovej farby obsahujúce 16 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 1 bežne jednotlivé dávky drogy,

- 1 ks plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 564 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamínu 76,6 % hmotnostného (vyjadrené ako voľná báza), kde uvedené množstvo hrubo kryštalického materiálu béžovej farby obsahujúce 432 mg absolútneho metamfetamínu zodpovedá najmenej 11 bežne jednotlivým dávkam drogy; ktoré mu dňa 30.01.2019 odovzdal obžalovaný H. U. a ktoré podľa odborného vyjadrenia pod č. č. PPZ-NKA-PDJ-3-214/2019 sú v hodnote v celkovej výške minimálne 5.618,48 €,

príčom obžalovaný H. U. už bol Rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 3T 55/14 zo dňa 21.01.2015, právoplatným 26.03.2015, odsúdený za trestný čin nedovolenej výroby a držby omamnej látky, psychotropnej látky, jedu a prekurzora a obchodovanie s nimi podľa§ 172 odsek 1 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona,

- obžalovaný Z. R. si od presne nezisteného dňa minimálne od roku 2018 až do januára roku 2020 nezisteným spôsobom zadovážoval omamné a psychotropné látky a to metamfetamín (pervitín), kde metamfetamín je v zmysle Zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných a psychotropných látkach a prípravkoch v platnom znení zaradený do II. skupiny psychotropných látok, tieto látky prechovával najmä u seba, v nehnuteľnostiach a motorových vozidlách, ktoré užíval, a ďalej predával aj prostredníctvom úkrytov („mftvych schránok“) ďalším osobám, kde týmto spôsobom v uvedenom období minimálne tri krát predal osobám N. Y., nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom D. nad T. a N. Y., nar. XX.XX.XXXX Z., trvale bytom Q. D., X. sady XX/XX, pervitín o hmotnosti 20 gramov na jeden nákup za sumu 28,-Eur za gram tejto látky, tento pervitín vopred ukryl v blízkosti cintorína mesta Nemšová a po vyplatení finančnej hotovosti im označil miesto úkrytu, a súčasne v uvedenom období osobne predal obžalovanému N. Y. na rôznych miestach pervitín minimálne 30 krát v rôznych množstvách za sumu od 26 do 28,- Eur za gram tejto látky, kde v jednom prípade dňa 24.12.2019 obžalovaný Z. R. v priestoroch nezisteného hotela vo Vysokých Tatrách predal obžalovanému N. Y. pervitín v množstve 50 gramov za cenu 26,-Eur za gram tejto látky, pričom obžalovaný N. Y. a obžalovaný N. Y. pervitín ďalej prechovávali a za finančnú hotovosť predávali ďalším osobám - predajcom a konzumentom drog,

- obžalovaný N. Y. si spoločne s obžalovaným N. Y. od presne nezisteného dňa minimálne od začiatku júla 2019 až do 06.02.2020, neoprávnene kúpou zadovážovali od obžalovaného H. U. a obžalovaného Z. R. a ďalších nestotožnených osôb, omamné a psychotropné látky a to najmä metamfetamín (pervitín) a marihuanu (rastliny rodu Cannabis), ktoré dovážali aj z Českej republiky na územie Slovenskej republiky, ďalej prechovávali na rôznych miestach v Trenčianskom kraji, a za finančnú hotovosť predávali ďalším osobám - predajcom a konzumentom drog, kde obžalovaný N. Y.:

- v presne nezistenom období minimálne od júla 2019 do jeho zadržania 06.02.2020 na rôznych miestach v Trenčianskom okrese a v okolí predával v priemere 2 až 3 krát za týždeň 3 až 5 kubíkov pervitínu (metamfetamín), za sumu 50 € za jeden kubík pervitínu, osobe J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., X. XXXX/XX,

- v presne nezistenom období po 04.07.2019 a 22.07.2019 v Dubnici nad Váhom a v Nemšovej, dva krát predal za sumu 20,-Eur na jeden nákup presne nezistené množstvo marihuany (rastliny rodu Cannabis) osobe T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., K. XXX/X,

- v presne nezistenom období minimálne od augusta 2019 do jeho zadržania 06.02.2020 na rôznych miestach v Trenčianskom okrese a v meste Dubnica nad Váhom, opakovane v nepravidelných

intervaloch predával minimálne 7 krát, za sumu 60,-Eur za kubík nezistené množstvo pervitínu (metamfetamínu), osobe G. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., R. hájom XXXX/XX,

a obžalovaný N. Y. následne tieto látky prechovával za účelom ich užívania a aj ďalšej distribúcie predajcom a konzumentom drog, kde

- v presne nezistenom období minimálne od leta roku 2018 opakovane na rôznych miestach v Dubnici nad Váhom a v okolí predával v priemere 2 až 3 krát za týždeň spravidla za sumu 20-30,-Eur na jeden nákup, kde za jeden gram pervitínu bola stanovená suma 70,-Eur, osobe R. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., R. F. XXX/X,

- v presne nezistenom období začiatkom roka 2019 minimálne dvakrát na rôznych miestach v Dubnici nad Váhom za sumu 20,-Eur na jeden nákup predával pervitínu (metamfetamín) v nezistenom množstve osobe J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., X. XXXX/XX,

- v presne nezistenom období roka 2019, po dobu cca. pol roka, opakovane spravidla 2 krát do týždňa na rôznych miestach v Dubnici nad Váhom a okolí, za sumu 20,-Eur na jeden nákup predával pervitínu (metamfetamín) v nezistenom množstve osobe H. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., F. XXX/XX,

- v presne nezistenom období minimálne od apríla 2019 do septembra 2019 na rôznych miestach v Dubnici nad Váhom, v Trnave a okolí opakovane predával v priemere 3 až 4 krát za týždeň za sumu 10,-Eur nezistené množstvo pervitínu osobe M. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. nad T., O. II., XX/XX,

- v presne nezistenom období minimálne od apríla 2019, s rôznymi prestávkami, opakovane až do 01.02.2020 na rôznych miestach v Dubnici nad Váhom opakovane predával spravidla každý deň za sumu 10 až 20,-Eur nezistené množstvo pervitínu osobe T. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. N., Y. XXX/XX,

- v presne nezistenom období minimálne od októbra 2019 opakovane odovzdal nezistené množstvo pervitínu, ako protislužbu za používame motorového vozidla osobe J. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. U.,

- pričom omamné a psychotropné látky si zabezpečovali ich nákupom a dňa 06.02.2020 v čase približnom o 08.00 hodine, kedy sa obžalovaný N. Y. stretol v priestoroch izby č. X turistickej ubytovni „G.“ nachádzajúcej sa na adrese R. U., ul. T. XXXX/XX, s obžalovaným H. Q., kde od neho za účelom nákupu drog - metamfetamínu (pervitínu), k čomu došlo opakovane aj v minulosti, minimálne od júna 2019, prevzal finančnú hotovosť vo výške 1.300,-Eur, obžalovaný N. Y. po prevzatí finančných prostriedkov spoločne s osobou Bc. J. O., nar. XX.XX.XXXX v R. U., bytom R. U., ktorého zabezpečil obžalovaný H. Q., vycestovali osobným motorovým vozidlom Volkswagen Polo, EČ: R čiernej farby, VIN: B ktorého držiteľom je Bc. J. O., ktorý motorové vozidlo viedol, cez hraničný priechod „Drietoma - Starý Hrozenkov“ na územie Českej republiky, na presne nezistené miesto v meste Brno, kde sa stretli s obžalovaným H. U. za účelom nákupu drog pervitínu v množstve 50 gramov, a po vyplatení hotovosti vo výške 1.250,-Eur obžalovaný N. Y. prevzal od obžalovaného H. U. 50 gramov pervitínu, ďalej prevzal 3 gramy pervitínu a marihuanu v neurčenom množstve, za čo obžalovanému H. U. uhradil 90,-Eur z vlastných finančných prostriedkov, po prevzatí týchto látok sa spoločne s Bc. J. O. presúvali na územie Slovenskej republiky za účelom odovzdať drogy obžalovanému H. Q. k ich prechovávaniu a následnému ďalšiemu predaju, ako sa to dialo minimálne od júna 2019, presne nezistený počet krát, minimálne však 17 krát, počas cesty obžalovaný N. Y. telefonicky potvrdil obžalovanému H. Q. uskutočnený nákup drog, ako aj svoju polohu, načo dňa 06.02.2020 v čase o 14.30 hodine, potom ako prekročili štátnu hranicu z Českej republiky na územie Slovenskej republiky cez hraničný priechod „Starý Hrozenkov - Drietoma“ na osobnom motorovom vozidle Volkswagen Polo, EČ: R boli pred obcou Drietoma zastavení políciou a na základe príkazu vyšetrovateľa PZ, vydaného sú súhlasom prokurátora, zo dňa 04.02.2020, bola u obžalovaného N. Y. vykonaná osobná prehliadka, pričom dobrovoľne vydal:

- plastové vrečko (zaistené ako stopa č. 1) s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 2986 mg s priemernou koncentráciou 76,8 % hmotnostných metamfetamínu a toto množstvo obsahujúce 2293 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 57 -229 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 179,16-Eur,

- ďalej dobrovoľne vydal papierovú skladačku (stopa č. 2) s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 172 mg s priemernou koncentráciou 67,5 % hmotnostných metamfetamínu a toto množstvo obsahujúce 116 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 3 - 12 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 10,32-Eur,

- v pokrčenom papieri sušenú zelenú rastlinu (zaistené ako stopa č. 4), obsahujúce konope s hmotnosťou 8126 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 10,6 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 861 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 29 - 86 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 81,26-Eur,

- ďalej vydal plastové vrečko s obsahom bieleho kryštalického materiálu (zaistené ako stopa č. 5) s hmotnosťou 49,905 g s priemernou koncentráciou 75,6 % hmotnostných metamfetamínu a toto množstvo obsahujúce 37728 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 943 - 3773 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 2.994,30-Eur,

- obžalovaný H. Q. si od presne nezisteného obdobia až do jeho zadržania dňa 06.02.2020 spoločne s obžalovaným N. Y. neoprávnene zadovážovali omamné a psychotropné látky od obžalovaného H. U. a obžalovaného Z. R. a ďalších nestotožnených osôb, tieto látky prechovávali najmä u seba, v nehnuteľnostiach, v motorových vozidlách, ktoré užívali, a to na rôznych miestach Trenčianskeho kraja, za účelom ich užívania a aj ďalšej distribúcie predajcom a konzumentom drog, pričom

- pri domovej prehliadke vykonanej dňa 06.02.2020 na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín pod sp. zn.: 2Tp/18/2020-2-V-OSTN u obžalovaného H. Q. v priestoroch turistickej ubytovni „G.“, nachádzajúcej sa na adrese R. U., ul. T. XXXX/XX, v izbe č. 2, bola zaistená papierová skladačka s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 129 mg (stopa č. 1) s priemernou koncentráciou 72,2 % hmotnostných metamfetamínu a toto množstvo obsahujúce 93 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1932 za 2 - 9 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 7,74-Eur,

- pri domovej prehliadke vykonanej dňa 06.02.2020 na základe príkazu sudcu pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín pod sp. zn.: 2Tp/19/2020-2-V-OSTN v priestoroch turistickej ubytovni „G.“, nachádzajúcej sa na adrese R. U., ul. T. XXXX/XX, v izbe č. 5, boli zaistené omamné a psychotropné látky, ktoré tu držal a prechovával obžalovaný N. Y. (len stopy označené pod č. „2“ a „3B až 3F“), ktorý sa v čase výkonu domovej prehliadky nenachádzal v izbe č. 5, a ktoré obžalovaný H. Q. v úmysle ich ukryť prechovával a následne vyhodil pod okno izby č. 5, kde boli zaistené:

- „stopa č. 3A“ - plastové vrečko s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 130 mg s priemernou koncentráciou 77,6 % hmotnostných metamfetamínu a toto množstvo obsahujúce 101 mg absolútneho metamfetamínu považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 3 - 10 bežných jednotlivých dávok drogy,

- stopa č. „3B“ - plastová krabička od cukríkov s ozn. „TIC TAC“ s obsahom konope s hmotnosťou 1205 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,1 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 98 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 3 - 10 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 12,05 Eur,

- „stopa č. 3C“ - plastová krabička „MIKI MAKI“ s obsahom konope s hmotnosťou 2621 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 11,5 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 301 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 10 - 30 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 26,21 Eur,

- „stopa č. 3D“ - igelitové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom 4 kusy balíčkov v červenom obale, kde

- v prvom predložennom mikroténovom balíčku sa nachádzalo konope s hmotnosťou 882 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,2 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 72 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 2 - 7 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 8,82 Eur,

- v druhom predložennom mikroténovom balíčku sa nachádzalo konope s hmotnosťou 2714 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,3 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 198 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 7 - 20 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 27,14 Eur,

- v treťom predložennom mikroténovom balíčku sa nachádzalo konope s hmotnosťou 1989 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 7,1 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 141 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 5 - 14 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 18,89 Eur,

- v štvrtom predložennom mikroténovom balíčku sa nachádzalo konope s hmotnosťou 4033 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 6,0 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 242 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 8 - 24 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 40,33 Eur, -

- „stopa č. 3E“ - igelitové vrečko s tlakovým uzáverom obsahom konope s hmotnosťou 13,614 g a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 5,3 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 722 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 27 - 72 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 136,14 Eur,

- „stopa č. 3 F“ - plastová dóza so zeleným uzáverom s obsahom konope s hmotnosťou 10,851 g a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,5 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 922 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1663 za 31 - 92 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 108,51 Eur,

a v izbe č. 5 bola u obžalovaného N. Y. ďalej zaistená papierová skladačka modrej farby (stopa č. 2) s obsahom konope s hmotnosťou 370 mg a priemernou koncentráciou tetrahydrokanabinolu 8,1 % hmotnostných a toto množstvo obsahujúce 25 mg absolútneho THC považuje KEU PZ v znaleckom skúmaní pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1932 za 1 - 3 bežných jednotlivých dávok drogy, kde uvedené množstvo má hodnotu minimálne 3,70-Eur,

Za to boli odsúdení:

Obžalovaný 1/ H. U.

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, k § 37 písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Obžalovaný 2/ N. Y.

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l) Trestného zákona, k § 37 písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil aj trest prepadnutia veci: mobilný telefón zn. HUAWEI, modrý obal, model ATU-L21, IMEI: 867266030791312, SIM karta 4KA č. 0211011642697 (zaistený, ako stopa č. 6 pri osobnej prehliadke N. Y.),

Mobilný telefón zn. SONY XPERIA, bielej farby, model d2203, IMEI: 355290064192378, SIM karta 4KA č. 0311011741846, pamäťová karta zn. Kingston 32 GB (zaistený, ako stopa č. 7 pri osobnej prehliadke N. Y.), ,
medená fajka (zaistená, ako stopa č. 1 pri domovej prehliadke v ubytovni G., izba č. X),
kuchynská váha (zaistená, ako stopa č. 2 pri domovej prehliadke v ubytovni G., izba č. 2),
plátenne vrečko čiernej farby (zaistená, ako stopa č. 3 pri domovej prehliadke v ubytovni G., izba č. 2),
plastové balenie zn.: TIC TAC (zaistená, ako stopa č. 3B pri domovej prehliadke v ubytovni G., izba č. 2),
plastové balenie zn.: MIK MAKI (zaistená, ako stopa č. 3C pri domovej prehliadke v ubytovni G., izba č. 2),
plastová dóza so zeleným vrchnákom (zaistená, ako stopa č. 3F pri domovej prehliadke v ubytovni G., izba č. 2).

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný 3/ N. Y.

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno j) písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci: mobilný telefón zn. Samsung Galaxy Xcover4, čiernej farby, model SM-G390F, IMEI: 354070091803259/01, SIM karta Telekom č. 8942102380001506763L, pamäťová karta zn. Kingston 16 GB (zaistený, ako stopa č. 1 pri osobnej prehliadke N. Y.),
mobilný telefón zn. Samsung, model SM-J415FN, IMEI 1: 352816101767229, IMEI 2: 352817101767227 (zaistený, ako stopa č. 1 pri prehliadke iných priestorov v MV, EČ: IL197CV u osoby N. Y.),
digitálna váha striebornej farby DPSEM-200 (zaistená, ako stopa č. 8 pri osobnej prehliadke N. Y.).

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Obžalovaný 4/ H. Q.

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 5, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno l) Trestného zákona, k § 37 písmeno m) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona per analogiam na trest odňatia slobody v trvaní 9 (deväť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci:

mobilný telefón zn. HUAWEI, čiernej farby, model P20 LITE, IMEI: 867440041739798, SIM karta Tesco mobile č. 894210469920390832 (zaistený, ako stopa č. 4 pri prehliadke izby č. 5 v bytovni G. u osoby H. Q.).

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona súd uložil obžalovanému povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Podľa § 73 odsek 2 písmeno d), odsek 4 Trestného zákona súd uložil obžalovanému ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou.

Obžalovaný 5/ Z. R.

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 3, odsek 8 Trestného zákona, s prihladnutím k § 36 písmeno j) písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, za použitia § 39 odsek 1 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 4 Trestného zákona bol zaradený na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona súd obžalovanému uložil trest prepadnutia veci: mobilný telefón zn. Samsung S 9, čiernej farby, model GALAXY S9, IMEI: 357164093294125, SIM karta Orange (zaistený ako stopa č. 2 pri domovej prehliadke na adrese D. Y. XXXX u osoby Z. R.), mobilný telefón zn. Samsung, šedej farby, model iPhone SE, SIM karta (zaistený ako stopa č. 3 pri domovej prehliadke na adrese D. Y. XXXX u osoby Z. R.),

Podľa § 76 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 78 odsek 1 Trestného zákona bol obžalovanému uložený ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 77 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 51 odsek 4 písmeno k) Trestného zákona súd obžalovanému uložil povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie.

Proti citovanému rozsudku podali odvolanie prokurátor proti výroku o treste v neprospech všetkých obžalovaných, ale vo svojom prospech proti výroku o treste i obžalovaní H. U., N. Y. a H. Q..

Prokurátor v obsiahlom písomnom odôvodnení odvolania uviedol, že podľa jeho názoru súd u všetkých obžalovaných uložil tresty v rozpore s § 34 odsek 1, odsek 4 Trestného zákona. V prípade obžalovaných N. Y. a H. Q. nesprávne a nezákonne aplikoval postup podľa § 39 odsek 1, odsek 2, odsek 4 Trestného zákona. Takýto postup zo strany súdu nemôže byť automatický, bez dostatočného odôvodnenia. Použitie ust. § 39 odsek 2 písm. d) Trestného zákona v danom prípade nebolo odôvodnené žiadnymi takými konkrétnymi skutočnosťami, ktoré by jeho použitie legitimovali ako zákonné a správne. Úlohou súdu je aj zrozumiteľne vysvetliť, prečo považuje uloženie trestu v rámci trestnej sadzby za neprimerané. V tej súvislosti poukázal na skutočnosť, že u obžalovaných N. Y. a H. Q. sa nejedná o prvopáchateľov, ktorí by sa iba nedopatrením, resp. svojou nerozvážnosťou dopustili trestnej činnosti, ale práve naopak, jedná sa o páchatelov s trestnou minulosťou, ktorí si jednoznačne boli vedomí protiprávnosti svojho konania. N. Y. bol doposiaľ deväťkrát súdne trestaný za úmyselné trestné činy. H. Q. bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, okrem iného i rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 1T 216/03 pre trestný čin nedovolená výroba omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie podľa § 187 ods. 1 písm. b, písm. c. písm. d) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. Zároveň prokurátor poukázal na rozsah trestnej činnosti obžalovaných v prejednávanej veci, ktorí zabezpečovali viacerým ľuďom prístup k drogám, na základe čoho si zabezpečovali finančné prostriedky. Vzhľadom na uvedené zastáva názor, že u obžalovaných nie sú splnené podmienky na mimoriadne znížovanie trestu pod dolnú hranicu. Je teda otáznave z akého dôvodu sa javí uloženie trestu v rámci zákonného ustanoveného trestnej sadzby, ako neprimerane prísne. Práve s poukazom na osobu

páchateľov sa uložené tresty javia ako neprimerane benevolentné a to najmä s poukazom na doterajší život páchatel'ov, ako aj rozsah ich trestnej činnosti. V súvislosti s obžalovanými H. U., N. Y. a Z. R. a im uloženými trestami prokurátor namietal použitie § 39 ods.1 Tr.zák. súdom. Takýto postup nemôžu odôvodniť len bežne sa vyskytujúce skutočnosti. Vyhlásenie obžalovaných N. Y. a Z. R. o vine na hlavnom pojednávaní, a teda priznanie sa k spáchaniu trestného činu, má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania, avšak takéto vyhlásenie samo osebe nemôže byť dôvodom na čisto formálne a mechanické mimoriadne zníženie trestu pod dolnú hranicu trestnej sadzby. Vyhlásenie obžalovaných učinené na hlavnom pojednávaní nijako zásadne nepomohlo k náležitému objasneniu skutku. Dôkazy, ktoré zabezpečili orgány činné v trestnom konaní boli dostatočné na usvedčenie obžalovaných zo skutku kladeného im za vinu. Samosudca pri odôvodňovaní mimoriadne zníženého trestu pri obžalovaných N. Y. a Z. R. poukazoval na ich postoj k spáchanej trestnej činnosti, ktorý má byť dôležitým faktorom k ich náprave a zároveň poukazoval na napomáhanie obžalovaných pri objasňovaní trestnej činnosti. Obidvaja obžalovaní však v rámci celého prípravného konania odmietali vypovedať, žiadnym spôsobom nenapomáhali k objasňovaniu trestnej činnosti, podávali sťažnosti proti uzneseniam o vznesení obvinenia, v ktorých popierali akúkoľvek trestnú činnosť a dokonca podávali aj návrhy v zmysle § 363 Trestného poriadku na zrušenie právoplatných rozhodnutí v trestnom konaní, ktorými skôr komplikovali a predlžovali trestné konanie a nemožno teda v ich prípade hovoriť o napomáhaní a kritickom postoji obžalovaných k trestnej činnosti. Napriek uvedeným skutočnostiam súd znížil tresty u oboch obžalovaných na najnižší možný trest s aplikáciou § 39 odsek 1 Trestného zákona.

O napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti možno v tomto prípade hovoriť u obžalovaných N. Y. a H. Q., ktorí od samotného počiatku prípravného konania, na rozdiel od obžalovaných N. Y. a Z. R. spolupracovali a vypovedali k trestnej činnosti, pričom napriek uvedenému obžalovaní N. Y. a H. Q. boli odsúdení na vyššie tresty odňatia slobody ako N. Y. a Z. R.. Z. R. samosudca v napadnutom rozsudku neuložil navrhovaný trest prepadnutia veci: finančných prostriedkov v hodnote 11.000,-€ zaistených pri domovej prehliadke u obžalovaného. Súd neuloženie uvedeného trestu odôvodnil tým, že s poukazom na oboznámené listinné dôkazy a výsluch svedkyne J. R., nebolo jednoznačne bez akýchkoľvek relevantných pochybností preukázané, že tieto veci boli použité na spáchanie predmetnej trestnej činnosti, určené na jej spáchanie, ňou získané, resp. nadobudnuté za veci, ktoré by obžalovaný získal trestnou činnosťou. V tej súvislosti prokurátor poukázal na to, že pri domovej prehliadke v jeho obydli boli zaistené finančné prostriedky v celkovej hodnote 11.000 €, z ktorých 9.900 € bolo uschovaných v krabici v odkladacom priestore poste. Bolo preukázané, že Z. R. si po dlhší čas zabezpečoval finančné prostriedky predajom drog, pričom zaistené finančné prostriedky uschované v krabici pozostávali z množstva bankoviek v nízkych nominálnych hodnotách, z čoho možno jednoznačne usúdiť, že predmetné finančné prostriedky predstavovali výnos z drogovej trestnej činnosti obžalovaného. Túto skutočnosť umocňuje aj fakt, že zo záverov znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru č.ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1932, ktorý bol oboznámený na hlavnom pojednávaní, vyplýva, že na jednom zo sterov zaistených bankoviek bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu. Pokiaľ ide o výpoveď svedkyne J. R., ktorá vypovedala na hlavnom pojednávaní a ktorou okrem iného samosudca argumentuje v napadnutom rozsudku, k tomu prokurátor uviedol, že vzhľadom na to, že ide o manželku obžalovaného je zrejmé, že nemôže byť v tomto prípade dôveryhodnou, navyše keď uvádzala, že tieto finančné prostriedky mali pozostávať z pôžičky od rodičov a finančných prostriedkov inkasovaných v rámci jej zamestnania, pričom svoje tvrdenia nijakým spôsobom nepreukázala.

Pokiaľ ide o H. U., tento bol doposiaľ trikrát súdne trestaný a to vždy za drogovú trestnú činnosť. Naposledy bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bánovce n. Bebravou zo dňa 21.1.2015, spis. značka 3T 55/14 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 26.3.2015, spis. značka 2To 31/15, pre zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 20 Trestného zákona k § 172 odsek 1 písmeno a), písmeno d) Trestného zákona k trestu odňatia slobody nepodmienečne na 3 roky v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Odtiaľ bol podmiennečne prepustený dňa 8.12.2016 so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky, pričom sa osvedčil dňa 6.2.2019. Nejedná sa teda o prvopáchateľa, ktorý by sa iba nedopatrením, resp. svojou nerozvážnosťou dopustil trestnej činnosti, ale práve naopak, jedná sa o páchatel'a s „bohatou“ trestnou minulosťou, ktorý si jednoznačne bol vedomý protiprávnosti svojho konania. Vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní má procesnoprávne následky spočívajúce v obmedzenom rozsahu ďalšieho dokazovania v súdnom konaní a následnej možnosti upravenia hranice trestnej sadzby pri uznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písmeno 1) Trestného zákona, avšak takéto vyhlásenie samo o sebe nemôže byť dôvodom na mimoriadne zníženie trestu, čo je ostatne konštatované aj v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu SR, napríklad v rozhodnutí č.

R 19/1967, kde Najvyšší súd SR jednoznačne konštatoval, že mimoriadnymi pomermi páchatel'a sú okolnosti, ktoré nemajú priamy vzťah k spáchaniu trestného činu a ktoré nie sú hodnotené v rámci stupňa spoločenskej nebezpečnosti činu. Takými okolnosťami nie je skutočnosť, že sa páchatel' k činu doznal, ľutoval ho a pomáhal ho objasniť, aj s poukazom na judikatúru súdov. V prípade obžalovaných H. U., N. Y., N. Y., H. Q. a Z. R. z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa nevyplývajú žiadne tak mimoriadne pomery páchatel'a, ktoré by odôvodňovali postup podľa § 39 Trestného zákona spočívajúci v mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody a z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa je zrejmé, že súd mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody odôvodnil bežnými okolnosťami. Prokurátor poukázal na trestnú sadzbu a typovú závažnosť pri obzvlášť závažnom zločine nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona, pričom v rámci požiadavky primeranosti trestu zohráva významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu, ktorá umožňuje naplnenie tejto požiadavky v konkrétnych prípadoch. Je nesporné, že v rámci sudcovskej individualizácie trestu môže dôjsť aj k aplikácii ustanovenia § 39 Trestného zákona dovoľujúceho mimoriadne zníženie trestu. Takéto zníženie nie je bežné, ale je možné len v individuálnom prípade existencie okolností odôvodňujúcich mimoriadne zníženie trestu, teda v prípade existencie okolností, ktoré logicky musia mať povahu okolností mimoriadnych, ktoré v danom prípade zistené neboli. Uložením neprímerane nízkeho trestu nedochádza k naplneniu funkcie trestu v rozsahu generálnej prevencie, a teda nedochádza ani k zabezpečeniu ochrany spoločnosti. Na základe uvedeného mám za to, že použitie zmierňovacieho ustanovenia podľa § 39 odsek 1, resp. § 39 odsek 2 a § 39 odsek 4 per analogiam Trestného zákona, bolo v posudzovanej trestnej veci nedôvodné, v dôsledku čoho sú uložené tresty odňatia slobody neprímerané a nezákonné, lebo sú mimo zákonnej trestnej sadzby. Na základe uvedených skutočností prokurátor navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 odsek 1 písmeno d), písmeno e) Trestného poriadku zrušil odvolaním napadnutý výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/89/2020 zo dňa 16.04.2021 a podľa § 322 odsek 3 W. poriadku rozhodol tak, že obžalovaným H. U., N. Y., N. Y., H. Q. a Z. R. uloží prísnejší nepodmienečný trest odňatia slobody, bez použitia ustanovení Trestného zákona o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody. Taktiež navrhol, aby odvolací súd uložil obžalovanému Z. R. trest prepadnutia veci podľa § 60 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona: finančných prostriedkov vo výške 11.000,-€ .

Obžalovaný H. U. v odvolaní prostredníctvom obhajcu uviedol, že odvolanie podal aj napriek tomu, že si je vedomý svojej trestnej činnosti i toho, že za ňu musí niesť zodpovednosť, pričom nemá výhrady ani proti výške trestu odňatia slobody a odvolanie podal len kvôli tomu, že ho podal aj prokurátor. Obžalovaný sa totiž domnieva, že trest odňatia slobody mu mal byť uložený s použitím ustanovenia podľa § 39 ods. 2 písm. e/ Tr. zák. a nie s použitím ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., toto je jeho jediná výhrada voči rozsudku. Hranice trestov stanovil zákonom zákonodarca, pričom len pri dohode o vine a treste a analogicky s poukazom na R 44/2017 aj pri vyhlásení o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. určil, že spodnú hranicu trestu odňatia slobody je možné znížiť až o 1/3. V danej veci sa však obžalovaný navyše podieľal a stále sa podieľa zvlášť významnou mierou na objasňovaní inej závažnej trestnej činnosti, čo možno považovať za podstatne výraznejšiu okolnosť na zníženie trestu, než je samotné vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. Za týchto okolností, najmä vzhľadom na rozsah spolupráce s orgánmi činnými v trestnom konaní, sa obžalovaný domnieva, že je možné jeho trest odňatia slobody znížiť výraznejšie, teda aj tak, ako to urobil okresný súd. Základnou právnou otázkou pre odvolací súd je v danom prípade otázka posúdenia významu mimoriadneho zníženia trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 4 Tr. zák. na strane jednej a podľa § 39 ods. 2 písm. e) Tr. zák. na strane druhej, na rozsah zníženia trestu a otázka posúdenia významu kumulácie týchto dôvodov na rozsah zníženia trestu a vysporiadanie sa s odôvodnením odvolania prokurátora k týmto otázkam v podaní zo dňa 10.5.2021. Obžalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Trenčín č.k. 8T/89/2020 zo dňa 16.4.2021 podľa § 321 ods. 1 písm. d/, e/ Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 3 Tr. por., aby rozhodol sám. Odvolanie prokurátora navrhuje podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Obžalovaný N. Y. odvolaním podaným vo svoj prospech, napadol výrok o uloženom treste odňatia slobody, výrok o uložení ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, ako aj všetky výroky na ne obsahovo nadväzujúce. V odôvodnení odvolania uviedol, že trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov je neprímerane prísny, kedy súd paradoxne pri jeho osobe (na rozdiel od ostatných spoluobžalovaných) opomína skutočnosť, že práve výlučne on od počiatku, t.j. od vznesenia obvinenia, aktívne spolupracoval s OČTK, k trestnej činnosti sa doznal a svoje konanie úprimne oľutoval. Tento jeho postoj bol od počiatku nemenný, pričom významnou mierou napomohol objasniť žalovanú trestnú činnosť (t.j. napomohol k usvedčeniu spoluobžalovaných) a rovnako ako obžalovaný U. napomohol objasniť aj inú závažnú trestnú vec. Na tento účel navrhol, aby si odvolací súd vyžiadal a oboznámil správu od vyšetrovateľa Národnej kriminálnej agentúry PPZ SR - západ o jeho postoji k tejto veci

(ktorá však vyplýva z obsahu vyšetrovacieho spisu), no najmä vo vzťahu k inej trestnej veci, ktorú minimálne v operatívnej rovine napomohol príslušníkom NAKA - západ objasniť. Poukázal tiež na skutočnosť, že samotný prokurátor v odvolaní konštatuje, že o napomáhaní pri objasňovaní trestnej činnosti možno hovoriť výlučne pri jeho osobe a osobe obž. Q., kedy od počiatku prípravného konania spolupracovali a vypovedali k trestnej činnosti. S prihliadnutím na prokurátorovu komparáciu ukladaných trestov všetkým obžalovaným možno medzi riadkami čítať, že okresný súd uložením tak prísneho trestu jeho osobe s opomenutím aplikácie § 39 ods. 1 TZ (s prihliadnutím na § 36 písm. l) a n) Tr. zákona vyslal všetkým spolupracujúcim obžalovaným v iných veciach negatívny signál, ktorý odrádza páchateľov spolupracovať s OČTK pri objasňovaní takejto trestnej činnosti. Uviedol, že dokonca pri svojom prvom výsluchu po vznesení obvinenia (po jeho zadržení) odmietol radu svojho obhajcu využiť svoje právo nevyvedať. Uvedené len umocňuje jeho ochotu spolupracovať od samého počiatku, kedy svoje konanie oľutoval, pričom drogovej trestnej činnosti sa na rozdiel od niektorých spoluobžalovaných nikdy predtým nedopustil. Uloženie trestu odňatia slobody kratšieho trvania u neho naplní atribúty generálnej a individuálnej prevencie a rovnako bude motivovať iných páchateľov spolupracovať s OČTK. Nad rámec uvedeného uviedol, že sa nestotožňuje s argumentáciou prokurátora vo vzťahu k aplikačnej praxi súdov pri uplatňovaní mimoriadneho zníženia podľa § 39 ods. 2, ods. 4 TZ pri uskutočnenom vyhlásení viny na hlavnom pojednávaní. Pokiaľ ide o uloženie ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou, dozorujúci prokurátor v prípravnom konaní, vyhotovujúci obžalobu, v nej samotnej (napriek záverom znaleckého posudku) navrhoval vo vzťahu k jeho osobe ambulantnú formu takéhoto liečenia, s čím sa on v plnom rozsahu stotožnil. Súd mu napriek tomu uložil ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou, čo vzhľadom na vyššie uvedené napáda. Preto navrhol, aby odvolací súd napádaný výrok o treste vo vzťahu k nemu zrušil a za použitia § 39 ods. 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l) a písm. n), § 39 ods. 3 písm. c) Tr. zákona mu uložil trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Súčasne navrhol, aby súd zrušil výrok uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia ústavnou formou a uložil mu ochranné protitoxikomanické liečenie formou ambulantnou.

Obžalovaný H. Q. v odôvodnení odvolania skonštatoval, že prvostupňový súd postupoval správne, keď vychádzal z § 39 ods. 2 písm. d/ a ods. 4 Tr. zák., pretože na rozdiel od väčšiny ostatných nerobil žiadne obštrukcie počas vyšetrovania. Prvostupňový súd pri znižovaní trestu pod dolnú hranicu citlivo zvážil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na to, akou mierou jeho konanie prispelo k spáchaniu trestného činu v zmysle § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zák., keď z obžaloby (str. 35) explicitne vyplýva, že sa k tejto skupine, ktorá bola v hľadáčku polície dlhšie, pripojil až dodatočne. Na druhej strane prvostupňový súd pri mimoriadnom znížení nevychádzal z korektné ustálenej trestnej sadzby, keď zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., hoci nebola splnená podmienka „pri opätovnom spáchaní zločinu“. Nespáchal totiž (opätovne) zločin, ale tentokrát spáchal obzvlášť závažný zločin. V prvom odseku § 171 Tr. zák. ide síce o zločin, ale v druhom je to už obzvlášť závažný zločin, ktorý konzumuje zločin podľa prvého odseku. Ustanovenie § 38 Tr. zák. výslovne rozlišuje medzi spáchaním zločinu (ods. 5) a obzvlášť závažného zločinu (ods. 6) a jednak z jeho účelu, ktorým je postihovať druhovo rovnakú recidívu (opätovný zločin po prvom zločine a opätovný obzvlášť závažný zločin po obzvlášť závažnom zločine). V tomto duchu - že ide o obzvlášť závažný zločin - urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., ktoré súd uznesením prijal, a podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná. Prvostupňový súd tiež pochybil aj pri priznávaní poľahčujúcich okolností, keď bonifikoval iba priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie (§ 36 písm. l/ Tr. zák.), ale nezohľadnil jeho napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa písm. n), čo je v rozpore s ustálenou praxou odvolacieho súdu, podľa ktorého je potrebné priznať poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) TZ, ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní urobí vyhlásenie o vine a súdu tak odpadne dokazovanie ohľadne viny. Ak sa odvolací súd stotožní s prvostupňovým súdom pri aplikovaní § 38 ods. 5 TZ, tak namieta, nebol riadne oboznámený so všetkými skutkovými závermi, ktoré boli podkladom pre výrok o treste. Prvostupňový súd postupoval zjavne v rozpore s bodom II. právnych viet trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 10. júna 2019, Tpj 26/2019, ktoré bolo publikované v Zbierka stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR v roku 2019 pod č. 14.: „Na zjednotenie výkladu a aplikácie ustanovení § 163 ods. 3 a § 165 ods. 1 Trestného poriadku. Súd sa musí v rámci splnenia povinnosti podľa § 34 ods. 5 Tr. por. pri poučení podľa § 257 ods. 1 Tr. por. presvedčiť, či bol obvinený v skoršom priebehu konania poučený aj o takej úprave trestnej sadzby podľa ustanovení uvedených v treťom a štvrtom odseku bodu I., ktorá v jeho prípade prichádza do úvahy. V prípade negatívneho zistenia súd poučenie vykoná, inak môže byť následne splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. (v nadväznosti na § 257 ods. 5 Tr. por.). Dotknutú chybu nemožno odstrániť v rámci konania o odvolaní proti výroku rozsudku o treste po prijatí vyhlásenia o

uznaní viny, nakoľko obvinenému musí byť novovytvorená možnosť také vyhlásenie neurobiť, pričom trest musí byť uložený v rámci trestnej sadzby súladnej so zákonom.“ Obžalovaný sa o aplikovaní § 38 ods. 5 TZ po prvýkrát dozvedel až v samom závere hlavného pojednávania počas odôvodňovania rozsudku. O zámere aplikovať toto ustanovenie nebola zmienka ani v obžalobe prokurátora krajskej prokuratúry. Uvádza sa v nej iba skutočnosť, že bol v minulosti celkom sedemkrát súdne trestaný, pričom sa ani nezohľadňujú zahladené, zrušené a neprávoplatné rozhodnutia. Na takejto obžaloby, čo do skutkových okolností, urobil môj klient vyhlásenie o vine bez toho, aby mal vedomosť o tom, že sa priznáva k spáchaniu skutku s vedomím, že opätovne pácha zločin. Prvostupňový súd porušil zákon v jeho neprospech aj tým, že nesprávne interpretoval aj § 37 písm. m/ Tr.zák. Je síce pravda, že bol už za trestný čin odsúdený, avšak súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto prítiažujúcu okolnosť neprihliadať. Z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú žiadne myšlienkové úvahy, ktoré by sa zaoberali touto okolnosťou. Prvostupňový súd iba lakonicky uviedol, že na ňu prihliadol. Z povahy aktuálne prejednávaneho trestného činu je pritom zrejmé, že vecne a hlavne časovo nesúvisí s predchádzajúcou trestnou činnosťou. Posledný trestný čin, za ktorý bol právoplatne odsúdený je starší ako desať rokov (Okresný súd Žilina, sp. zn. 9T/26/2010) a išlo o krádež, čiže typovo odlišnú kriminalitu. Pokiaľ ide o spomínaný rozsudok OS PB zo dňa 30.03.2004, sp. zn. 1T/216/2003, tak od jeho spáchania uplynulo takmer 20 rokov, čo jeden dospelý život človeka. Navyše, súd prihliadal na trestnú minulosť duplicitne, pretože predchádzajúce odsúdenie zohľadnil už v rámci sprísňovania podľa § 38 ods. 5 TZ. Taktiež napáda výrok, na základe ktorého mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ústavnou formou navzdory tomu, že prokurátor v písomnom vyhotovení obžaloby navrhoval ambulantnú formu. Súčasne navrhol zrušiť uloženú povinnosť spočívajúcu v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie z dôvodu, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude nezamestnateľný, a to nielen z dôvodu vysokého veku, ale najmä s ohľadom na jeho zdravotný stav, ktorý mu už v súčasnosti neumožňuje aktívne zapojiť sa pracovného procesu. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne napadnutý rozsudok v časti týkajúcej sa jeho osoby zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a okresný súd rozhodol tak, že mimoriadne zníži trest podľa § 39 ods. 2 písm. d/ a ods. 4 TZ s použitím § 38 ods. 3 TZ, ale už nie ods. 5 TZ a s prihliadnutím k § 36 písm. l/ aj n/ Tr. zák.

Obžalovaný H. Q. sa tiež vyjadril prostredníctvom obhajcu k odvolaniu prokurátora, kde uviedol, že nesúhlasí s odvolacími dôvodmi prokurátora, kde sa prokurátor zaoberá najmä fakultatívnosťou použitia § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák., pričom opomína ods. 4 a celkový kontext. Ak sa súd rozhodol suplovať úlohu prokuratúry, ktorá rezignovala na jednu zo svojich úloh (začínanie konaní o dohode o vine a treste na podnet obvineného alebo aj bez takého podnetu), tak uvedené odseky mu nekladú žiadne podmienky, a už vôbec nie také podmienky, na ktoré sa odvoláva prokurátor parafrázovaním § 39 ods. 1 Tr. zák. Prvostupňový súd odkázal na stanovisko NS SR č. Tpj 55/2016, ktorého podstatou je analógia s konaním o dohode a vine treste podľa § 232 Tr. por., ktoré je viazané iba na dostatočne odôvodnený záver, že skutok je trestným činom a spáchal ho obvinený, ktorý sa k spáchaniu skutku priznal, uznal vinu a dôkazy nasvedčujú pravdivosti jeho priznania. Z odôvodnenia odvolania nie je jasné, prečo by mali byť iné kritéria pri dohode o vine a treste pred podaním obžaloby a iné po podaní obžaloby, najmä ak postoj môjho klienta je konzistentný v podstate od začiatku trestného stíhania a nejde o špekuláciu po podaní obžaloby. V tejto súvislosti korektne nepôsobí ani výpočet jeho odsúdení, najmä ak niektoré sú zahladené, zrušené a niektoré nie sú ani právoplatné (OS PB, sp. zn. 2T/192/2015 - s poukazom na prezumpciu neviny). Rovnako korektne nepôsobí ani zovšeobecňovanie a hádzanie všetkých do jedného vreca. Obžalovaní mali podľa odvolania zabezpečovať viacerým ľuďom prístup k drogám, aj keď vypočutí svedkovia/užívatelia drog vypovedali, že od neho si drogy nezaobstarávali a väčšina z nich ho ani nepozná (na rozdiel od ostatných spoluobžalovaných). Naopak, do tejto skupinky, ktorá bola rozpracovaná dlhšie, sa dostal až ako posledný a už len z jeho vyššieho veku je zrejmé, že medzi nich tak úplne nezapadá. Aj toto prvostupňový súd v rozsudku - ak nie výslovne - tak prinajmenšom implicitne zohľadnil v súlade s § 34 ods. 5 písm. a/ TZ, podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne u spolupáchateľov aj na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu. Na druhej strane si z odvolania možno zobrať za svoje upozornenie na paradoxnú situáciu, že tí, čo sa priznali a napomáhali pri objasňovaní trestnej činnosti (čiže aj on), boli odsúdení na vyššie tresty odňatia slobody ako zvyšní traja. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora zamietol ako nedôvodné, a naopak rozhodol v súlade s jeho odvolaním. Obžalovaný N. Y. vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že sa s týmto nestotožňuje. Okolnosti prípadu, spôsob, rozsah a následok spáchania skutku ako aj jeho pomery a možnosti nápravy dostatočne odôvodňujú aplikáciu mimoriadneho zníženia trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a trest uložený mi zo strany súdu považuje za primeraný, zohľadňujúci všetky okolnosti prípadu, ktorý

je schopný jednoznačne zabezpečiť individuálnu i generálnu prevenciu pred páchaním ďalšej trestnej činnosti a taktiež zabezpečiť výchovný vplyv vo vzťahu k jeho osobe. Nesúhlasí s tvrdením prokuratúry, že vyhlásenie o vine z jeho strany nijak zásadne nepomohlo k náležitému objasneniu skutku. Má za to, že opak je pravdou, v tejto súvislosti pripomenul, že len samotná prokuratúra navrhla na hlavnom pojednávaní vypočuť celkovo 22 osôb (5 obvinených a 17 svedkov), pričom tvrdenie, že orgány činné v trestnom konaní zabezpečili dôkazy, ktoré boli dostatočné na usvedčenie páchatel'ov (vrátane jeho osoby), je len hypotetickým tvrdením. Faktom však je, že vykonal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine a skutok úprimne oľutoval, v dôsledku čoho nebolo potrebné vykonávať zo strany súdu dokazovanie, ktoré by aj s ohľadom na uvedený návrh na vykonanie dôkazov na hlavnom pojednávaní a počet obvinených bolo veľmi rozsiahle a náročné. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie NSSR vo veci sp. zn 3To/2/2019 zo dňa 23.10.2019 podľa ktorého: „V zmysle vyššie uvedeného, už samotné priznanie viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku možno považovať za okolnosť prípadu podľa § 39 ods. 1 Trestného poriadku. Obžalovaný priznaním viny (§ 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) významným spôsobom „uľahčuje“ prácu prokurátorovi a súdu v ďalšom procesnom postupe, najmä ak ide o rozsiahlu vec, náročnú na dĺžku konania a rozsah predpokladaného dokazovania. Úplné priznanie sa obžalovaného k trestnej činnosti, jeho úprimné oľutovanie, pomoc orgánom činným v trestnom konaní pri dokumentovaní trestnej činnosti, pomoc súdu vo forme priznania viny a tak zmiernenia rozsahu dokazovania, sú v súhrne takými okolnosťami prípadu, ktoré odôvodňujú zhovievavejší prístup súdu pri ukladaní trestu a možno ich zaradiť pod ustanovenie § 39 ods. 1 Trestného zákona.“ Rovnako nesúhlasí s tvrdením prokuratúry, že by svojim postupom komplikoval a predlžoval trestné konanie v prípravnom konaní. V prípravnom konaní len využil svoje procesné práva obvineného, ktoré nemôžu byť vykladané v tom smere, že by nimi trestné konanie komplikoval. Pre úplnosť uvádza, že naplnenie znakov skutkovej podstaty žalovaného trestného činu a predovšetkým naplnenie osobitných kvalifikačných pojmov podľa § 138 písm. b) a j) Tr. zák. (t.j. po dlhší čas a na viacerých osobách) je v jeho prípade skutočne hraničné. Ako uviedol aj na hlavnom pojednávaní, svoje konanie úprimne ľutuje, má skutočnú a úprimnú snahu napraviť všetko, čo som svojím konaním pokazil. Má manželku a dve maloleté deti, a to syna vo veku 5 rokov a dcéru vo veku 8 rokov, o ktoré sa vždy riadne staral, venoval im svoj voľný čas, pomáhal dcére s učením, chodil sa s nimi hrať do detského centra, vodil ich do škôlky, školy a taktiež s rodinou chodieval na výlety. S deťmi aj manželkou má vybudovaný silný citový vzťah. Taktiež výrazne prispieval i na finančný chod spoločnej domácnosti a zabezpečoval starostlivosť o rodinu (spolu s manželkou spláca hypotekárny úver). V uplynulých rokoch pracoval ako živnostník v oblasti komplexných stavebných činností. Viedol teda riadny a usporiadaný rodinný život. Drogy nikdy neužíval a pred obmedzením osobnej slobody bol i viacnásobným darcom krvi, o čom predložil súdu i fotokópiu preukazu darcu krvi. Vyššie uvedené okolnosti týkajúce sa osobných pomerov súdu preukázal aj písomnými vyhláseniami členov jeho rodiny ako i písomnými vyhláseniami osôb z jeho pracovného, ako i športového, resp. voľnočasového okolia, z ktorých vyplývajú kladné hodnotenia na jeho osobu a správanie. Tieto okolnosti týkajúce sa jeho osobných pomerov jednoznačne poukazujú na skutočnosť, že skutok, ktorý sa mu kladie za vinu, bol len ojedinelým vybočením z inak riadneho vedenia jeho života (tzv. exces). Aj napriek tomu, že mu bol uložený trest v najmenšej možnej výmere, a to 5 rokov, už táto výmera trestu je pre neho a pre jeho rodinu veľmi citeľným zásahom. V tejto súvislosti poukázal i na rozhodnutie NS SR vo veci sp. zn 3To/2/2019 zo dňa 23.10.2019: „Osobu páchatel'a treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. Pri hodnotení osoby konkrétneho páchatel'a treba posúdiť negatívny alebo pozitívny význam jeho osoby pre hodnotenie nebezpečnosti činu pre spoločnosť, ktoré vyplýva z jeho správania v spoločnosti. Nemôže však ísť len o registráciu osobných údajov páchatel'a bez hlbšieho rozboru jeho osobnosti vo vzťahu ďalším kritériám, ktoré sú rozhodujúce z hľadiska určovania druhu trestu a jeho výmery. V rámci hodnotenia osoby páchatel'a nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy, najmä z hľadiska určenia prognózy jeho budúceho vývoja správania, na základe objasnenia jeho osobných vlastností a ich spojitosti so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Pomerly páchatel'a sa takisto týkajú hodnotenia jeho osoby, priamo však nesúvisia so spáchaným trestným činom, hoci môžu ovplyvniť úvahy o treste. Ide o okolnosti, ktoré charakterizujú osobu páchatel'a ako objekt trestu, pričom ide o okolnosti, pre ktoré je rovnaký trest pre rôznych páchatel'ov rôzne citeľný.“ Zároveň poukázal na to, že jednak z výsluchov spoluobvineného JG. v priebehu prípravného konania vyplynulo, že od neho (N. Y.) nikdy žiadne drogy nekupoval. Spoluobvinený H. U. sa pri jeho výsluchu dňa 07.09.2020 vyjadril: N. bol normálny slušný chalan, športovec a ten jeho skrachovaný brat stále chcel, aby si pýtal peniaze a myslím, že u neho nejako brigádoval alebo si odrábal dlžobu, to si myslím. O nejakých bližších vzťahoch medzi nimi, to ja neviem. Taktiež sa vyjadril, že jemu osobne žiadne drogy nepredával. Z výsluchov spoluobvinených N. Y. a Z. R. v prípravnom konaní nevyplývala absolútne žiadna okolnosť, ktorá by nasvedčovala podozreniu z páchania trestnej činnosti vo vzťahu k jeho osobe. Pri zaistovacích

úkonoch, t.j. domových prehliadkach, prehliadkach iných priestorov, ako aj pri osobnej prehliadke neboli u neho nájdené žiadne omamné a psychotropné látky ako ani žiadne veci, ktoré by akokoľvek súviseli s trestnou činnosťou. Zo znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru zo dňa 28.04.2020 vyplynulo, že stery z jeho rúk neobsahovali žiadne stopy omamných a psychotropných látok. Napokon poukázal i na svoju všestrannú bezúhonnosť a to trestnoprávnu, ako aj priestupkovú. Zo správy Ústavu na výkon väzby llava vyplýva pozitívne hodnotenie jeho osoby. Všetky vyššie uvedené skutočnosti vrátane okolností prípadu odôvodňujú mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona a aj napriek tomu, že ide o trest, ktorý bol uložený pod dolnú hranicu základnej trestnej sadzby, celkom určite nemožno trest odňatia slobody na 5 rokov nepodmienečne považovať za trest krátko trvania alebo za trest neprimeraný. Z uvedených dôvodov považuje rozsudok Okresného súdu Trenčín za vecne správny, zákonný a spravodlivý, preto navrhol aby krajský súd zamietol odvolanie prokurátora podľa ust. § 319 Trestného poriadku.

Obžalovaný Z. R. vo vyjadrení k odvolaniu prokurátora uviedol, že na základe skutkových zistení uvedených v obžalobe týkajúcich sa jeho osoby, nie je možné teda bez dôvodných pochybností tvrdiť, že jednoznačne bolo preukázané páchanie skutku po dlhší čas. Nie je teda pravdou, že v jeho prípade bola právna kvalifikácia skutku jasná a nemohlo dôjsť k zmene. Možno u ostatných obžalovaných tomu tak skutočne bolo, ale v jeho prípade nie. Napriek uvedenému sa rozhodol spraviť vyhlásenie o vine, čo považuje za nie bežné. Tým, že ako obžalovaný vyhlásil vinu, napomohol vo veľkej miere prokurátorovi a súdu k objasneniu skutku, čo v opačnom prípade by muselo byť dlhosiahlo dokazované. Pokiaľ ide o skutočnosť, že podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť a dovolil si podať aj mimoriadny opravný prostriedok, nemôže byť vyhodnocované v jeho neprospech pri ukladaní trestu, takýto argument prokurátora je absolútne neprijateľný, išlo by o popieranie základného práva na obhajobu. Okrem uvedeného, ani nepodával žiadne žiadosti o prepustenie z väzby. Nikde sa nespomína v odôvodnení odvolania prokurátora, že sám požiadal o spoluprácu s OČTK s úmyslom napomáhať pri odhaľovaní trestnej činnosti a k uvedenému bol do spisu založený a pred súdom vykonaný ako dôkaz aj úradný záznam, kde sa uvádza, že ako obžalovaný pri vyťažovaní uviedol viacero operatívnych informácií. Kým dňa 31.7.2020 vyjadril strach s výpoveďou v procesnom postavení svedka, v októbri 2020 sa už prostredníctvom obhajcu spolupráce a stretnutia dožadovoval po zvážení všetkých okolností. Aj uvedené svedčí tiež o správnej a opodstatnenej aplikácii podmienok pre zníženie výšky trestu podľa § 36 písm. n) v spojení s § 39 ods. 1 Trest. Zákona. Súd správne postupoval v súlade so stanoviskom Trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. Tpj 55/2016. Z vykonaných dôkazov vyplýva vo vzťahu k osobným pomerom, že má malú trojročnú dcéru, ktorá je na neho veľmi citovo naviazaná o ktorú sa vzorne staral a manželku, s ktorou spoločne spláca úver (úverová zmluva), že jeho chorá matka D. R. je odkázaná na jeho starostlivosť, ako aj to, že pracovným a sociálnym okolím je hodnotený mimoriadne kladne vo vzťahu zodpovednosti k okoliu, k práci a k rodine. Nie je potrebné na jeho prevýchovu ukladať vyšší trest, ako súdom uložený trest odňatia slobody v trvaní 5 rokov a aby nemohlo byť aplikované mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., poukazujúc aj listinné dôkazy od organizácie POMOCNÍČEK. o.z. a SYME s.r.o (vyhlásenie od POMOCNÍČEK, o.z.), kde počas svojho občianskeho života opakovane nezištne pomáhal deťom so zdravotným postihnutím. Všetky vyššie uvedené individuality v ich súhrne je možné považovať za mimoriadne a nie pravidelne sa vyskytujúce okolnosti vzťahujúce sa k osobným pomerom. K námietke prokurátora ohľadom rozhodnutia súdu o neprepadnutí finančných prostriedkov vo výške 11.000 eur obžalovaný uviedol, že v konaní nebol vykonaný žiadny dôkaz, ktorý by preukazoval splnenie niektorej z podmienok uvedených v § 60 ods.1, ods.4 Tr.zák., teda že financie pochádzajú z trestnej činnosti a nebolo ani preukázané, že uvedené financie patria výhradne jemu ako obžalovanému. Samotná suma 11.000 eur pritom nezodpovedá súčtu nákupom získaných financií v obžalobe uvádzaným, ktorá suma je oveľa nižšia. Krajská prokuratúra v tej súvislosti spochybňuje dôveryhodnosť výpovede jeho manželky o pôvode peňazí, pričom jeho manželka ako svedok bola riadne poučená o následkoch krivej výpovede, riadne zložila sľub a pod týmito hrozbami riadne a zákonne vypovedala. Jej výpoveď o pôvode finančných prostriedkov bola podporená ďalšími vykonanými listinnými dôkazmi, na ktoré týmto poukazuje. Nemožno pritom súhlasiť s tvrdením prokurátora ohľadom záverov o pôvode bankoviek s poukazom na znalecký posudok. Zo znaleckého posudku KEU č. PPZ-KEU-BA-EXP-2020/1932 vyplýva len to, že ster z bankovky vykazoval prítomnosť metamfetamínu len na jednej bankovke (bolo ich tam asi 100) nominálnej hodnoty 100 eur, na ostatných bankovkách nebol žiadny nález. V znaleckom posudku na strane č. 13 sa tiež uvádza pri steroch odobratých z rúk ostatných obvinených, že nie je možné určiť, či kontaminácia pochádza z priamej manipulácie s metamfetamínom, pretože je možná sekundárna kontaminácia metamfetamínom od inej-tretej osoby, či iného predmetu. Takýto záver podľa obžalovaného potom platí logicky aj na bankovky a z uvedeného dôvodu nie je možné jednoznačne bez akýchkoľvek pochybností tvrdiť, že finančná hotovosť

resp. predmetná jedna 100 eurová bankovka bola kontaminovaná metamfetamínom priamo osobami obžalovaných vrátane jeho samého a že bankovka tak pochádzala z jeho trestnej činnosti.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd o podaných odvolaniach rozhodoval na verejnom zasadnutí v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc z podnetu odvolania prokurátora podaného v neprospech všetkých obžalovaných, ale i z podnetu odvolaní obžalovaných H. U., N. Y. a H. Q. napadnuté výroky o trestoch a súvisiace výroky o prepadnutí vecí, ochranných opatreniach a uložených obmedzeniach, pričom dospel k záveru, že je potrebné zrušiť tieto výroky vo vzťahu ku všetkým obžalovaným pre ich nepreskúmateľnosť, pričom súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, vznikli pochybnosti o správnosti skutkových zistení v súvislosti s rozhodovaním o trestoch, pričom tiež je potrebné vykonať ďalšie dôkazy a uložené tresty sa tak javia ako neprimerané.

V prvom rade je nutné vytknúť súdu prvého stupňa nedostatočné odôvodnenie uložených trestov odňatia slobody, najmä z pohľadu použitých ustanovení § 39 ods.1 Tr.zák., resp. § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona u jednotlivých obžalovaných, tak ako to namietal prokurátor. Z odôvodnenia súdu prvého stupňa pritom nie je vzhľadom na všeobecné formulácie zrejmé, prečo u obžalovaných H. U., N. Y. a Z. R. použil pri ukladaní trestu ustanovenie § 39 ods.1 Tr.zák. a u obžalovaných N. Y., H. Q. ustanovenie § 39 ods.2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona. Pritom je zrejmé, že zákonné kritériá pre použitie mimoriadneho zmierňovacieho ustanovenia sú v oboch prípadoch čiastočne odlišné. Súčasne v odôvodnení rozsudku absentuje akákoľvek úvaha súdu, ako súd u jednotlivých obžalovaných v zmysle § 34 ods. 5 písm. a) Tr. zák. vyhodnotil a prihliadol na to, akou mierou konanie každého z nich prispelo k spáchaniu trestného činu, čo nepochybne ako jedno z kritérií pri určovaní druhu a výmery trestu má značný význam. Taktiež z odôvodnenia nevyplýva (okrem konštatovania o viacnásobnom odsúdení), akou mierou u obžalovaných U., N. Y. a H. Q. vyhodnotil a zohľadnil ich trestnú minulosť pre ukladanie trestu a jeho výmery. U obžalovaného Q. je to dôležité i z dôvodu, že namietal priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona zistenú súdom, kedy obžalovaný poukazoval na to, že posledné právoplatné odsúdenie je z roku 2012 (Okresný súd Žilina, sp. zn. 9T/26/2010) a išlo o krádež, čiže typovo odlišnú kriminalitu. Napokon okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevyhodnotil podrobnejšie ani osobné pomery obžalovaných v tom smere, aký mali význam pre určenie výmery trestu. V súvislosti s otázkou prijatých vyhlásení o vine krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že v zmysle stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. júna 2017, sp. zn. Tpj 55/2016, pri vyhlásení obžalovaných o vine podľa § 257 ods. 1 písm. b) c) Trestného poriadku (a po prijatí takého vyhlásenia súdom) možno páchatelovi trestného činu mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, teda nejde o obligatórne použitie tohto ustanovenia, preto musí byť jeho aplikácia odôvodnená komplexne spolu s ďalšími okolnosťami prípadu a osobami obžalovaných. Nutnosť riadneho odôvodnenia napokon platí i pri alternatíve použitia ustanovenia § 39 ods.1 Tr.zák. Je zrejmé, že ak došlo k ukladaní trestov pod spodnú hranicu trestnej sadzby pomerne výrazným spôsobom s takými rozdielmi medzi jednotlivými obžalovanými ako to urobil súd prvého stupňa, musí v odôvodnení tiež podrobnejšie uviesť, prečo práve trest uložený v tej konkrétnej výmere je s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti a to aj v porovnaní s hroziacou trestnou sadzbou, trestom primeraným. Vzhľadom na nedostatočné odôvodnenie súdu prvého stupňa v uvedených smeroch, je nutné konštatovať, že výroky o uložených trestoch sú z hľadiska podaných odvolaní nepreskúmateľné z pohľadu ich primeranosti. Vo vzťahu k uloženým trestom prepadnutiam vecí u konkrétnych obžalovaných tiež absentuje výrok podľa § 60 ods.5 Tr.zák.

Okrem uvedeného krajský súd zistil, že rozhodnutie okresného súdu o neuložení prokurátorom navrhovaného trestu prepadnutia veci obžalovanému R. a to finančných prostriedkov v hodnote 11.000 € zaistených pri domovej prehliadke u obžalovaného, je predčasné, pričom nevykonal v tomto smere všetky dostupné dôkazy. Okresný súd svoje rozhodnutie v tejto časti odôvodnil okrem iného aj s poukazom na oboznámené listinné dôkazy a výsluch svedkyne J. R., ktorá uviedla, že zaistené finančné prostriedky pochádzajú z jej výkonu podnikateľskej činnosti, ale aj z pôžičky jej rodičov a rodičov

obžalovaného Z. R. na dokončenie ich domu, pričom sa jednalo o pôžičku vo výške 15.000 €. Peniaze mali doma z dôvodu, že už boli objednané okná na altánok. Krajský súd v tej súvislosti uvádza, že súd sa nekriticky uspokojil s vyjadrením manželky obžalovaného Z. R. o údajných pôžičkách od rodičov bez toho, aby sa pokúsil toto tvrdenie preveriť vypočutím rodičov obžalovaného a rodičov svedkyne. Na druhej strane je potrebné uviesť, že nemožno hodnotiť výpoveď svedkyne J. R. ako nedôveryhodnú tak ako to uvádzal prokurátor len preto, že ide o manželku obžalovaného. Bude preto potrebné, aby okresný súd vypočul rodičov obžalovaného, ako aj jeho manželky k tvrdeniam o pôžičke a až následne po doplnenom dokazovaní v tomto smere vyhodnotil relevantné dôkazy a vysporiadal sa opätovne s návrhom prokurátora na uloženie trestu prepadnutia predmetných zaistených finančných prostriedkov. Napokon krajský súd zistil pri ukladaní trestu obžalovanému H. Q. zásadné pochybenie majúce vplyv na zákonnosť ukladaní trestu s použitím ustanovenia § 38 ods. 5 Tr. zákona, tak ako na to obžalovaný poukázal v odvolaní. Je potrebné uviesť, že na použitie tohto ustanovenia síce boli splnené zákonné podmienky s poukazom na odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 30.03.2004, sp. zn. 1T/216/2003, ktorým už bol uznaný vinným zo spáchania zločinu. Krajský súd však poukazuje na zistenie, že okresný súd v prejednávanej veci pred prijatím vyhlásenia obžalovaného Q. o vine podľa § 257 ods. 1 Tr. por., tohto nepoučil aj o tom, že u neho do úvahy prichádza úprava trestnej sadzby podľa ustanovenia § 38 ods.5 Tr. zák., ktorá povinnosť vyplýva z ustanovenia § 34 ods.5 Tr. poriadku. Obžalovaný sa o aplikovaní § 38 ods. 5 Tr. zák. dozvedel až z odôvodnenia rozsudku, pričom skutočnosť, že sa má aplikovať predmetné ustanovenie nebolo uvedené ani v obžalobe. Uvedené pochybenie potom napíňa dôvod dovolania, pričom takúto chybu nemožno v prejednanom prípade odstrániť ani v rámci konania o odvolaní. Takýto záver vyplýva z bodu II. Stanoviska trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Tpj 26/2019 z 10. júna 2019 a jeho odôvodnenia. Podľa názoru krajského súdu možno uvedené pochybenie v neprospech obžalovaného zohľadniť prípadným uložením miernejšieho primeraného trestu. Pokiaľ sa týka ďalších odvolacích námietok obžalovaného Q., týkajúce sa námietky, že spáchal v tomto konaní obzvlášť závažný zločin a nie opätovne zločin, teda z uvedeného dôvodu nie sú podmienky na aplikáciu § 38 ods. 5 Tr.zák., tieto nie sú akceptovateľné. Pri uvedenom výklade by bol zvýhodňovaný páchatel', ktorý spácha ďalší druhovo závažnejší trestný čin v podobe obzvlášť závažného zločinu, oproti páchatel'ovi, ktorý spácha ďalší trestný čin - zločin.

Rovnako nie je možné prisvedčiť odvolacím námietkam obžalovaného H. Q., že mu súd vzhľadom na jeho vyhlásenie o vine nezohľadnil aj poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., pretože túto zohľadnil práve pri uložení trestu s použitím § 39 ods.2 písm. d), ods.4 Tr.zák. Iba v prípade, že by súd nepoužil toto mimoriadne zmierňovacie ustanovenie na uloženie trestu pod zákonom stanovenú trestnú sadzbu, bola by takáto námietka dôvodná, čo vyplýva aj z rozhodovacej činnosti súdov.

Pokiaľ sa týka námietok H. Q. a N. Y. vo vzťahu k forme uloženého ochranného protitoxikomanického liečenia, je potrebné uviesť, že okresný súd bude vo veci opätovne rozhodovať, no aktuálne možno konštatovať, že ústavnú formu prokurátor navrhol v záverečnej reči pred okresným súdom a napokon táto má podklad i v znaleckom dokazovaní.

Na zváženie u obžalovaného Q. pri novom rozhodovaní je nutnosť ukladaní povinnosti spočívajúcej v príkaze zamestnať sa v čase plynutia ochranného dohľadu alebo sa preukázateľne uchádzať o zamestnanie a to s poukazom na jeho argumentáciu uvádzanú v odvolaní.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného H. U. krajský súd aktuálne nezistil splnenie podmienok na aplikáciu ustanovenia § 39 ods.2 písm. e) Tr.zák., nakoľko z dokazovania v súčasnosti nevyplýva, že by sa podieľal na objasnení trestnej činnosti uvedenej v citovanom ustanovení.

Záverom krajský súd uvádza, že po vrátení veci bude musieť okresný súd okrem vyššie naznačeného doplnenia dokazovania, tiež rozhodnúť opätovne o potrestaní jednotlivých obžalovaných a dôsledne odôvodniť uložený druh a výmeru jednotlivých uložených trestov, aby zodpovedali všetkým kritériám na ich ukladanie v zmysle Trestného zákona a súčasne tieto tiež podrobným spôsobom s prihliadnutím na vyššie vytýkané nedostatky aj odôvodnil tak, aby boli preskúmateľné odvolacím súdom z pohľadu ich primeranosti. Naviac bude potrebné, aby si u obžalovaných, ktorí poukazovali na to, že napomáhali pri objasňovaní aj inej trestnej činnosti a neboli u nich zadovážené relevantné správy od orgánov činných v trestnom konaní, vyžiadal predmetné správy a tieto rovnako precíznym spôsobom zhodnotil pri rozhodovaní o treste.

Na základe uvedených zistených pochybení a nedostatkov krajský rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.